

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: Gž.133/04

Brčko, 26.05.2004. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od predsjednika suda Kaurinović Damjana kao predsjednika vijeća, te sudija Gligorević Ruže i Tešić Dragane kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca N. I. iz G., koga zastupa punomoćnik M. Z., advokat iz B., protiv tuženog S. O. iz B., koga zastupa punomoćnik O. M., advokat iz B., radi naknade nematerijalne štete (vps. 10.000 KM), odlučujući o žalbi tužioca protiv presude Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj P.575/02-I od 08.12.2003. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 26.05.2004. godine donio je

P R E S U D U

Žalba tužioca N. I. iz G. se odbija i presuda Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj P.575/02-I od 08.12.2003. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom odbijen je tužbeni zahtjev tužioca N. I. iz G. koji traži da mu tuženi S. O. sin S. iz R. isplati na ime naknade nematerijalne štete zbog povrede časti, ugleda i ličnog dostojanstva iznos od 10.000,00 KM uz zakonsku zateznu kamatu računajući od dana podnošenja tužbe pa do isplate, te da mu naknadi troškove parničnog postupka. Istom presudom obavezan je tužilac da tuženom naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.344,00 KM, a u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Protiv ove presude žali se tužilac zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi ističe da je netačan navod u obrazloženju pobijane presude da tuženi S. O. ni jednim svojim postupkom, niti radnjom nije učinio ništa što bi upućivalo da je direktno optužio tužioca, niti da ga je na bilo koji način javno izložio neugodnostima ili neprijatnostima, te na taj način nanio mu štetu. Iz spisa predmeta proizilazi da je tuženi u zgradi Policije u prisustvu policajca, tužioca i još dosta ljudi rekao da je ručni sat koji se nalazi na ruci tužioca, sat tuženog koji mu je ukraden. Nakon toga tužilac je više puta pozivan u Policiju BD BiH i svaki put dao izjavu, dok na kraju računom o kupovini sata u Š. nije dokazao da je taj sat njegov i da to nije sat koji je ukraden tuženom. Međutim, i poslije toga tuženi je neprestano u toku postupka pred sudom ponavljao da je to njegov sat koji mu je ukraden. Nesumnjivo da je na taj način, kako se u žalbi navodi, povrijedio čast, ugled i lično dostojanstvo tužioca. Kako prvostepeni sud nije prihvatio pravni osnov

tužbenog zahtjeva, to je bespredmetno odlučivati o njegovoj visini, pa iz tog razloga tužilac nije predlagao izvođenje dokaza radi utvrđivanja visine štete, ali je sud mogao da postupi u skladu sa odredbom člana 7 stav 2 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH – u daljem tekstu: ZPP-a ("Službeni glasnik Brčko Distrikta BiH", broj 5/00, 1/01 i 6/02). Zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i materijalno pravo je pogrešno primijenjeno, pa tužilac predlaže da se žalba uvaži, pobijana presuda preinači i u cijelosti usvoji tužbeni zahtjev tužioca ili da se ista ukine i održi glavna rasprava kod ovog suda.

U odgovoru na žalbu tuženi predlaže da se žalba tužioca kao neosnovana odbije i prvostepena presuda potvrdi.

Žalba nije osnovana.

Iz činjeničnog utvrđenja u prvostepenom postupku slijedi da je dana 15.08.2002. godine tuženi u prostorijama Policije BD BiH ispred šaltera za lične karte primjetio na ruci tužioca (koga do tada nije poznavao) ručni sat za koji je bio ubijeden da je njegov, a koji mu je ukraden u maju mjesecu te godine. Pitao je tuženog koliko je sati da bi se uvjerio da li je sat isti, a potom prijavio policajcu da je na ruci čovjeka koji tu čeka u redu ispred šaltera za lične karte vidio sat kakav je njemu ukraden 23.05.2002. godine u R., gdje i živi. Policajac je u trenutku kada je tužilac namjeravao da napusti zgradu Policije, zamolio tužioca da pođe s njim i u posebnoj prostoriji od istog uzeo izjavu u vezi spornog sata. Tužilac je u međuvremenu pribavio garantni list za svoj sat koji je kupio u Š. 07.10.1997. godine. Nakon što je identifikovan sat na ruci tužioca, te utvrđen model i broj 57 893PL i marka sata ZITURA SWIZBANK, gdje na gornjoj ploči sata piše "FEINEGOLD" i broj 999-9, pa isti kada je upoređen sa satom kakav je imao tuženi, ispostavilo se da se radi o satu tužioca, pa je Javno tužilaštvo Brčko Distrikta BiH zaključilo da nema razloga za otvaranje istrage protiv tužioca (Službena zabilješka broj KTN.409/02 od 13.04.2003. godine). Inače, tuženi je krivičnu prijavu podnio protiv nepoznatog izvršioca.

Da je tužilac zbog navedenog imao određene neugodnosti, nema sumnje, ali njegova čast, ugled i dostojanstvo nisu na taj način povrijeđeni i nema osnova za njegovo obeštećenje, pa stoga nije ni trebalo utvrđivati visinu štete, pošto je to postalo bespredmetno.

Naime, tuženi nikada i ni pred kim nije rekao da mu je tužilac ukrao ručni sat, nego je policajcu rekao da je sat na ruci tužioca isti kao njegov koji mu je ukraden, pa je zamolio policajca da tužioca ispita u vezi sata odmah, pošto tuženi tužioca nije lično poznavao, i ovaj je to i učinio, te saslušao tužioca u posebnoj prostoriji, gdje niko od ostalih ljudi koji su se tada nalazili ispred šaltera za lične karte u zgradi Policije nije mogao čuti o čemu su oni razgovarali. Ispostavilo se da je sat koji ima tužilac zaista skoro isti kao sat koji je ukraden tuženom na par mjeseci ranije, ali sa određenim individualnim razlikama, pa nakon što je tužilac pribavio garantni list otklonjena je svaka sumnja da on nije vlasnik navedenog ručnog sata. Tuženi nije Javnom tužilaštvu Brčko Distrikta BiH podnio krivičnu prijavu protiv tužioca, nego protiv nepoznatog izvršioca.

Iz navedenog slijedi da je tuženi postupio na način kako bi postupio svaki prosječan građanin u takvoj situaciji, pa je na utvrđeno činjenično stanje prvostepeni

sud pravilno primijenio odredbu člana 200 preuzetog Zakona o obligacionim odnosima ("Službeni list SFRJ", broj 29/78), te odredbu člana 6 stav 1 Zakona o zaštiti od klevete Brčko Distrikta BiH ("Službeni glasnik Brčko Distrikta BiH", broj 14/03) kada je donio pobijanu presudu, dajući za istu valjane razloge koje kao takve prihvata i ovaj sud, pa je žalbu tužioca kao neosnovanu valjalo odbiti i prvostepenu presudu potvrditi, a na osnovu člana 295 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Damjan Kaurinović